

Com mana la tradició, les misses, processons i ofrenes a la Mare de Déu d'Agost i a Sant Roc van ser de gala. Com diu el refrany: "Cada dia no es Santa Maria", però el 15 d'Agost sí és el dia de l'Assumpció, el Dia de la Mare de Déu d'Agost com nosaltres l'anomenem. Aquest dia commemorarem el dogma de fe proclamat per Pius XII el 1950: "que la Verge Maria acomplí el curs de la seva vida terrenal fou assumpta en cos i ànima a la glòria celestial". Cap passatge de les escriptures ens parla de la mort de Maria, ni tan sols Sant Joan a qui Nostre Senyor Jesucrist va adreçar ses darreres paraules abans de perir a la creu confiant-li Maria: "Dona, aquí tens el teu fill. Després digué al deixeble: Ací tens la teva mare. I d'aleshores ençà el deixeble la va acollir a casa seva". De segur que Joan va acomplir el desig del seu Mestre fins a la fi de Maria però res no en sabem ni per testimoni d'ell que li va ser tan proper ni de ningú altre. L'origen d'aquesta celebració és una tradició de l'Església Oriental que fa referència a la "dormició" de la Verge que celebren els ortodoxes. La discussió a l'entorn de si la mare de Jesús morí o simplement s'adormí continua oberta ja que ni el dogma de l'assumpció ni el concili Vaticà II ho han aclarit del tot. El debat no merma la veneració dels covarxins.

Si bé abans les danses processonals acompanyaven les processons això ja no és així avui en dia.

El Grup de Danses ens mostra aquest ball la tarde del Dia d'Agost a la plaça Espanya. El Grup de Danses Infantil havia de completar el quadre de balls el dia de Sant Roc amb el Ball Pla rodat en el mateix lloc. Però el sant patró es molt afeccionat a remullar-nos aquest dia i va caldre postposar la intervenció dels menuts per al dia següent al mateix lloc amb la incondicional bona disposició dels músics que justament tenien aquell dia lliure. Sempre em sentiu repetir el mateix però ho torno a dir: Tenim la tradició assegurada amb aquests músics i amb aquests xiquets tan ben disposats. Cinta i Mari Carmen van donant relleu a altres entusiastes xiques que també estimen al seu poble, Rebeca, Mercedes, Inés i

Noemí encarregant-se de la formació dels menuts. Ja ho deia abans que cada vegada tenim una població més vella però més formada. Una mostra ho és la Unió Musical, que de forma innegable ha augmentat el seu nivell d'uns anys ençà gràcies a l'esforç dels executants i sobretot dels ensenyants, sigui el mestre de la banda, sigui Miguel Ferrer al front dels joves i d'altres professionals que hi col·laboren. Només cal veure un concert de bandes per adonar-se que la UMC no desentona gens i es troba com a mínim al nivell dels visitants i tampoc és en va que siguin cridats a pobles de la nostra comarca, Catalunya o Europa.

Sant Roc ens va fer la mala passada a la tarde però a la nit es portà bé i es pugué ballar el Ball del Pla fins la capelleta vestits amb el trage tradicional (que no típic). Sempre són les dones qui es vesteixen més, no en va disposen de vestits propis o de germanes de quan van esser dames, però es detecta, satisfactoriament, l'aparició cada vegada més de vestimenta masculina. Veus molt autoritzades de tot crèdit apunten la tendència negativa a confeccionar un vestit femení cada vegada més "fallero" amb bona intenció, per fer-lo més lluit però allunyant-se del nostre vestit que tot i sent de gala defuig certes lluentors.

